

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.848 van 9 februari 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 10 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE loco advocaat T. VAN DEN BOSSCHE en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Nigeriaans staatsburger te zijn van Igbo-origine, afkomstig van Agulu Eze Chukwu (Anambra-state). U was lid van MASSOB (volgens u Movement Ascusation Sovenant State of Biafra) sinds 2004 omdat u vond dat het Igbo-volk door de Nigeriaanse regering gemarginaliseerd wordt. U was een gewoon lid en woonde alle meetings bij waarop u werd uitgenodigd. In maart 2007 ging u, samen met een ander lid uit uw zone, naar een bijeenkomst in Amabi Ahafia (Abia-state), waar u opgeleid werd in gevechtstechnieken, indien u zich ooit zou moeten verdedigen. Tijdens de bijeenkomst kwamen de politie en het leger daar toe. Er ontstond een gevecht waarbij enkele mensen, waaronder een politieagent, een soldaat en enkele MASSOB-leden omkwamen. Er werden ook een twintigtal MASSOB-leden gearresteerd, waaronder u. U werd naar het politiekantoor van Umaha gebracht. Daar bleef u tot juli 2007 in de cel. Een politieagent lichtte u in over uw dossier en de beschuldigingen van wapenbezit. Op 26 juli 2007 slaagde u erin met de hulp van een politieagent te ontsnappen. Uw

godfather wachtte u op en regelde uw vertrek uit Nigeria op 23 juli 2007. Op 24 juli 2007 kwam u aan in België waar u op dezelfde dag asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij uw verklaringen omtrent uw identiteit (i.c. leeftijd) en uw lidmaatschap van MASSOB.

Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal (hierna CGVS) dat u tot uw 16 jaar naar school ging. U verklaarde verder dat u in 1982 stopte met school (zie gehoor CGVS, p.2). Aangezien u echter verklaarde in 1972 geboren te zijn, en u dus in 1982 tien jaar oud was, zijn deze verklaringen incoherent.

Wat betreft uw actief lidmaatschap voor MASSOB, dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde de juiste volledige naam van MASSOB te geven (zie gehoor CGVS, p. 4). U sprak de naam uit als 'Movement Ascusation Sovenant State of Biafra'. Wanneer u gevraagd werd zelf de naam van de beweging te noteren weigerde u dit. Bovendien legt u een lidkaart van MASSOB voor waarop uw naam vermeld staat met daaronder een adres in Iwaya Zone, Makoko. Die plaats werd echter teruggevonden in de buurt van Lagos (Lagos-state)(zie informatie in uw administratief dossier), een staat waarvan u trouwens zelf verklaart dat hij niet bij Biafra hoort (zie gehoor CGVS, p.8), wat het des te merkwaardiger zou maken dat MASSOB daar een zetel zou hebben. U verklaarde echter eerder in het gehoor door het Commissariaat-generaal (zie gehoor CGVS, p.2), alsook tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna 'DVZ') (gehoor dd. 25 juli 2007 pt. 9) in Anambra-state gewoond te hebben. Wanneer u gevraagd wordt waarom deze lidkaart dan een ander adres bij uw naam vermeldt, stelt u dat dit het adres is waar de kaart werd afgeleverd en dat het het adres van de organisatie is (zie gehoor CGVS, p.3). Wanneer u dan echter gevraagd wordt in welke staat dit adres (van uw organisatie) zich bevindt, kan u hier geen antwoord op geven (zie gehoor CGVS, p.3). U blijft ook het antwoord schuldig op de vraag vanwaar de naam 'Biafra' afkomstig is (zie gehoor CGVS, p.8), wat toch merkwaardig is voor iemand die beweert actief lid te zijn van MASSOB. Bovendien kon u niet verklaren waarom de training die u diende te volgen plaatsvond in Abia-state (zie gehoor CGVS, p.7). Ook is het merkwaardig dat u verklaarde nu niet meer te weten of de voorzitter van MASSOB nog in de gevangenis zit of niet (zie gehoor CGVS, p.8). Ook deze onwetendheid doet twifelen aan de ernst van uw engagement. Met de huidige communicatiemiddelen is het immers eenvoudig om de situatie van uw beweerde politieke partij op te volgen. Bovendien verklaarde u in de cel gedurende 4 maanden samen met een ander MASSOB-lid uit een andere zone gezeten te hebben, maar u kon niet preciseren van welke zone deze man afkomstig was (zie gehoor CGVS, p.13). U verklaarde trouwens dat er leden van MASSOB werden gedood bij het incident in Abia-state, maar u weet niet hoeveel leden werden gedood, wat merkwaardig is (zie gehoor CGVS, p. 11). Ook is het totaal niet aannemelijk dat u, na uw ontsnapping, hebt nagelaten mensen van MASSOB te contacteren over u arrestatie en die van de andere MASSOB-leden (zie gehoor CGVS, p.15). Verder is het uiterst merkwaardig dat u enerzijds verklaarde dat jullie met MASSOB niet op één en dezelfde plaats konden vergaderen omdat jullie dan in problemen zouden komen met de regering (zie gehoor CGVS, p.15), maar anderzijds dat de combat-training van MASSOB in een open veld plaatsvond en dat dat voor niemand een geheim was (zie gehoor CGVS, p. 7). Ook dit doet verder ernstige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw activiteiten voor MASSOB.

Ten slotte dient nog te worden vastgesteld dat u in uw vragenlijst voor het CGVS (dd.25/07/2007) verklaarde dat u beschuldigd werd van moord (zie vragenlijst p. 2 & 3) terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde dat u beschuldigd werd van wapenbezit (zie gehoor CGVS, p. 12). Het is niet aannemelijk dat u zich over zo'n essentieel element in uw relaas zou vergissen.

Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen grondig aan.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde verder, naast de hierboven besproken lidkaart van MASSOB, geen enkel ander authentiek document voor dat uw identiteit, reisroute of asielrelaas kan ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Het feitenrelaas in de bestreden beslissing stemt niet overeen met verzoekers verklaringen waar vermeld wordt dat verzoeker zou zijn ontsnapt op 26 juli 2007. Hij verklaarde immers te zijn ontsnapt uit de politiecel op 16 juli 2007 (administratief dossier, stuk 10, p.2) en verliet reeds op 23 juli 2007 zijn land van herkomst.

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker voert aan dat hij praktisch analfabeet is gezien hij slechts een gedeelte van de lagere school heeft gevolgd, waarbij hij argumenteert dat hij dit in de vragenlijst duidelijk vermeld heeft en tevens bevestigd heeft in zijn verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS). Hij verklaarde dat hij in 1982 gestopt is met school. Dat hij tot zestien jaar school zou gelopen hebben is volgens verzoeker onjuist en berust op een vergissing of een vertaalfout van de tolk aangezien er in één en dezelfde zin vermeld staat dat hij school liep tot 1982 en anderzijds tot zijn zestien jaar. Hij concludeert dat hij derhalve zowel op de vragenlijst als op het CGVS verklaarde dat hij enkel lagere school gevolgd heeft.

Dit zou volgens verzoeker verklaren waarom hij de volledige benaming van MASSOB niet kon neerschrijven. Hij stelt mondeling bij de vragenlijst wel de correcte benaming te hebben opgegeven, hetgeen toen genoteerd werd. Verzoeker zou dit tevens herhaald hebben op het CGVS, maar door onduidelijke articulatie zou de interviewer dit anders genoteerd hebben. Hij vraagt hem indien nodig ter zitting de volledige benaming te laten uitspreken.

Wat betreft de neergelegde lidkaart merkt verzoeker op dat hij een gewoon lid was, zonder hooggeplaatste functie zodat het hem bezwaarlijk kan verweten worden dat hij niet weet waarom zijn kaart in Lagos State afgeleverd werd. Hij verklaart zijn lidkaart in ontvangst genomen te hebben van de Chairman.

Dat verzoeker niet weet waar de naam Biafra vandaan komt betekent volgens hem niet dat hij geen lid zou zijn van MASSOB. Hij benadrukt dat hij wel op de hoogte is van (i) de naam van zijn zone (ii) de namen van de chairmen (iii) de volledige benaming van MASSOB (iv) de

vertaling van het begrip “stay-at-home” (v) de naam van de nationale voorzitter en de plaats van de nationale headquarters (vi) de vlag van Biafra en de betekenis ervan. Hij wijst er tevens op dat hij een “Biafra-song” heeft gezongen en dat de authenticiteit van zijn lidkaart niet in twijfel wordt getrokken.

Dat hij niet wist waarom de training plaatsvond in Abia State wijt verzoeker aan het feit dat hij gewoon lid en deelnemer was en dus niet zorgde voor de organisatie van de training. Hij verwijt het CGVS niet te motiveren waarom dit merkwaardig zou zijn.

De loutere vaststelling dat hij niet weet of de voorzitter van MASSOB actueel nog in de gevangenis verblijft betekent volgens verzoeker niet dat hij geen lid is.

Dat hij niet kon preciseren uit welke zone het MASSOB-lid waarmee hij in de cel verbleef afkomstig was betreft tevens een loutere vaststelling. Ook op deze punten zou de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd zijn. Hij argumenteert dat hij het niet aangewezen achtte om over hun lidmaatschap te spreken in de cel.

Verzoeker voert aan dat de MASSOB-leden van overal kwamen waardoor hij de gedode leden niet kon identificeren, te meer daar hij zelf gearresteerd werd en in het tumult niet kon tellen hoeveel overledenen er waren.

Verzoeker heeft na zijn ontsnapping geen mensen van MASSOB gecontacteerd om verdere problemen te voorkomen. Hij heeft enkel zijn “godfather” gecontacteerd, die hem onmiddellijk geholpen heeft met zijn vlucht en stelt dat tevens een aantal andere MASSOB-leden ontsnapten, zodat die op hun beurt anderen konden contacteren om hen in te lichten over de arrestatie en het overlijden van de MASSOB-leden.

Verzoeker werpt verder op dat een eenmalige training op een specifieke plaats niet hetzelfde is als verschillende keren na elkaar op eenzelfde plaats vergaderen, waardoor ze gemakkelijk zouden kunnen opgejaagd worden door de politie en het leger.

Aangaande de beschuldigingen voert hij aan dat het CGVS twee zaken met elkaar verward heeft. In de vragenlijst gaf verzoeker aan: *“Er vielen doden bij MASSOB en ook bij de politie en het leger. De leden van MASSOB werden beschuldigd van moord op politie en leger en er zou een zaak gestart worden bij de rechtbank maar het was ook mogelijk dat de leden van MASSOB al zouden gedood worden tijdens de opsluiting.”*

Voor het CGVS verklaarde hij dat hij, eens hij in de cel zat, van een politieagent vernomen had dat hij beschuldigd werd van wapenbezit, hetgeen de agent in zijn dossier gelezen had. Verzoeker voert aan dat beide verklaringen zich op een ander ogenblik in de tijd situeren en aldus geen vergissing inhouden.

Hij wijst erop dat de verklaringen van een kandidaat-vluchteling een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid als vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn en niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Verzoeker is van mening dat hij voldoende bewijzen geleverd heeft en stelt dat de bewering in de bestreden beslissing dat bepaalde verklaringen “merkwaardig” zijn, zonder dit verder te motiveren, de geloofwaardigheid van zijn relaas niet kan aantasten.

Hij werpt op dat hij niet betrappt werd op strijdigheid met algemeen bekende feiten maar zelfs eerlijk heeft geantwoord dat hij bepaalde dingen niet weet.

Bij fax van 27 november 2008 brengt verzoeker een kopie van zijn geboorteakte bij (rechtsplegingdossier, stuk 6). Op 16 december 2008 voegt hij per fax een vertaling van dit document toe en brengt hij tevens de vertaling bij van een verklaring, afgelegd door zijn vader op het Hooggerechtshof van de staat Anambra (rechtsplegingdossier, stuk 7).

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij aangaande zijn reisweg, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid.

Waar de bestreden beslissing motiveert dat hij geen documenten bijbrengt ter staving van zijn identiteit, legt hij op heden een aantal faxkopieën neer. Dient echter te worden opgemerkt dat deze documenten afbreuk doen aan verzoekers geloofwaardigheid. Het document van de 'National Population Commission' stelt dat het zou zijn opgesteld in het kader van een aanvraag voor een geboortecertificaat, gedaan door verzoekers vader op 24 november 2008 (rechtsplegingsdossier, stuk 6). Uit de vertaling van het document van het Hooggerechtshof van de staat Anambra blijkt dat dit zou zijn opgesteld op basis van de verklaringen die verzoekers vader voor deze instantie heeft afgelegd op 18 november 2008 (ibid., stuk 7). Voormelde vaststellingen kunnen geenszins worden gerijmd met verzoekers verklaring bij DVZ dat zijn vader is overleden op 18 augustus 2005 (administratief dossier, stuk 11, nr.11). Hoe dan ook voegen deze documenten niets toe aan verzoekers asielrelaas.

Verzoekers bewering nooit te hebben verklaard dat hij tot de leeftijd van zestien jaar naar school is geweest vindt geen steun in het administratief dossier en is aldus niet afdoende om de vastgestelde incoherentie dienaangaande te ontcrachten. Bovendien kunnen zijn verklaringen waaruit blijkt dat hij minstens de lagere school tot de leeftijd van tien jaar doorlopen heeft (administratief dossier, stuk 5, p. 2), niet worden gerijmd met het profiel dat hij zichzelf toemeet als zijnde praktisch analfabeet.

Dit argument kan bijgevolg niet worden aanvaard ter verklaring van het feit dat verzoeker niet in staat bleek de correcte volledige benaming van MASSOB weer te geven en tevens weigerde dit neer te schrijven. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat de dossierbehandelaar verzoeker uitdrukkelijk gevraagd heeft de benaming duidelijk te spellen en uit te spreken, zodat zijn bewering dat hij tijdens het gehoor op het CGVS de correcte naam vermeldde, doch de interviewer zijn verklaringen anders zou genoteerd hebben omwille van onduidelijke articulatie niet kan worden volgehouden. (administratief dossier, stuk 5, p.4). Tevens kan worden opgemerkt dat verzoeker niet op de hoogte is van de afkomst of betekenis van het begrip "Biafra". Derhalve kon de bestreden beslissing op goede grond besluiten geen geloof te hechten aan verzoekers voorgehouden lidmaatschap van MASSOB en de daaruit voortvloeiende vrees voor vervolging aangezien van iemand die zijn land van herkomst ontvlucht omwille van het lidmaatschap van een politieke beweging, redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij minstens in staat is om de correcte benaming van deze beweging weer te geven, alsook de betekenis ervan, te meer daar hij verklaarde sinds 2004 lid te zijn en alle meetings bijwoonde (administratief dossier, stuk 5, p.4, 6, 15).

Aangaande de door hem neergelegde MASSOB-lidkaart merkt de bestreden beslissing terecht op dat dit document een ander adres vermeldt dan het door verzoeker opgegeven adres, alsook dat verzoeker ter verklaring hiervan beweerde dat dit het adres betreft van de organisatie waar het afgeleverd werd, doch niet op de hoogte bleek van de staat waar dit gelegen was. Uit informatie in het administratief dossier (stuk 14: "landeninformatie"), die door verzoeker overigens niet betwist wordt, blijkt dat dit adres zich in Lagos-state bevindt, een gebied dat zelfs niet tot Biafra-gebied behoort, waardoor het merkwaardig is dat de partij daar een zetel zou hebben. Verzoekers argumentatie dat hij slechts een gewoon lid is zonder hoge functie en derhalve niet weet waarom de lidkaart een adres in Lagos-state vermeldt vormt geenszins een afdoende verschoningsgrond. Dit argument volstaat evenmin ter verklaring van het feit dat hij niet kon aangeven waarom de training waarop hij aanwezig was en gearresteerd werd plaatsvond in Abia-state.

Dat verzoeker van een aantal zaken met betrekking tot MASSOB wel op de hoogte bleek volstaat op zich niet om afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen. De bestreden motivering, die pertinent is en uitgebreid steun vindt in het administratief dossier, blijft staande en wordt door de Raad overgenomen.

Ten aanzien van de bestreden motivering omtrent het feit dat verzoeker niet in staat bleek te preciseren uit welke zone het MASSOB-lid in zijn cel afkomstig was, alsook aangaande het aantal overleden MASSOB-leden bij het incident waarbij hij zelf gearresteerd werd, beperkt verzoeker zich tot het louter herhalen van zijn eerdere verklaringen, hetgeen niet dienstig is ter weerlegging van de bestreden motivering, die wel degelijk pertinent is.

Dat het incident zich voordeed tijdens een training die volgens verzoekers verklaringen plaatsvond op een open veld en geen geheim was, terwijl MASSOB-vergaderingen nooit op

eenzelfde plaats zouden doorgaan omwille van vrees voor de politie en het leger, wordt door de bestreden beslissing terecht merkwaardig geacht.

De vastgestelde incoherenties betreffende de concrete beschuldigingen die ten aanzien van verzoeker zouden geuit zijn, tracht hij te weerleggen door te stellen dat de verklaringen in de vragenlijst, waar hij aangaf dat de MASSOB-leden beschuldigd werden van moord, zich situeren op een ander ogenblik dan deze voor het CGVS, waar hij verklaarde dat hij beschuldigd werd van wapenbezit nadat een agent dit in het dossier had gelezen. De Raad stelt echter vast dat verzoeker in de vragenlijst niet alleen de beschuldigingen ten aanzien van de groep MASSOB-leden vermeldde, zoals geciteerd in het verzoekschrift, doch tevens verklaarde dat hij zelf beschuldigd werd van moord en de politie vreest omwille van zijn betrokkenheid in de moordzaak (administratief dossier, stuk 10, p.2), zodat de bestreden motivering onverminderd overeind blijft.

Voorgaande vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers betrokkenheid bij het incident en derhalve eveneens aan de vermeende vrees ten aanzien van de autoriteiten. Hierbij kan tevens worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde nooit eerder problemen te hebben gehad met de autoriteiten (administratief dossier, stuk 5, p.9).

Het feit dat verzoeker nog steeds niet weet of de voorzitter van MASSOB thans in de gevangenis verblijft, alsook de vaststelling dat hij na zijn ontsnapping geen mensen van MASSOB gecontacteerd heeft in verband met zijn arrestatie en niet aannemelijk maakt enige poging te ondernemen om personen in Nigeria te contacteren teneinde op de hoogte te raken van de verdere evolutie van zijn situatie en die van zijn partij in zijn land van herkomst (administratief dossier, stuk 5, p.2; stuk 10, p.2), wijst op een gebrek aan interesse, doet afbreuk aan verzoekers beweerde engagement ten aanzien van MASSOB en ondermijnt derhalve de ernst van zijn voorgehouden vrees, die in zijn geheel gebaseerd is op het lidmaatschap van en de activiteiten voor deze partij.

De bovenstaande elementen zijn samen genomen dermate ernstig dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging ten aanzien van de Nigeriaanse autoriteiten omwille van zijn vermeende politieke overtuiging. De bestreden motivering is pertinent en vindt steun in het administratief dossier, zodat een schending van de motiveringsplicht niet kan worden aanvaard.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker hem het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt ter staving van zijn vraag om subsidiaire bescherming en ontwaart in het administratief dossier evenmin gegevens die wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 bij terugkeer naar Nigeria. Derhalve dient hem de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 februari 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.